

פקודת המלט, 1944 ¹

פקודה הקובעת הוראות להסדרת ייצור ומכירתו של מלט ולהטלת בלו עליו

1. השם הקצר

(תיקון התשי"ג)

פקודה זו תיקרא פקודת המלט, 1944.

2. פירוש

(תיקון התשי"ג)

בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן, אם לא יחייב ענין הכתוב פירוש אחר: -

"מלט" פירושו - מלט מכל סוג שהוא;

"מוברח", ביחס למלט, פירושו -

(א) כל מלט שהובא לתחומי מימי-החופין שלא עפ"י רשיון-יבוא;

(ב) כל מלט שיובא, או שהוא בדרך יבואו, לארץ שלא עפ"י רשיון-יבוא ושלא דרך מקום-כניסה קבוע;

(ג) כל מלט שלא שולם עליו מס-בלו או מס-יבוא;

(ד) כל מלט המצוי ברשותו של כל אדם ואשר קיבל אותו שלא בהתאם להוראות פקודה זו;

"רשות-מכס" כוללת כל פקיד מכס ובלו וכל אדם הפועל מכוחו;

"מנהל" פירושו מנהל המכס והבלו;

"אמצעי-הובלה" כולל כל בהמה, כלי-רכב, כלי-שיט, אוירון או אמצעי-הובלה אחר שמובילים בו או עליו מלט

ביבשה, בים או באויר.

3. רשיון לייצור מלט

(1) אסור לשום אדם לייצר, או לנסות לייצר, מלט ע"י תהליך שהוא בכל מקום שהוא בארץ, אלא אם כן קיבל מאת שר

המסחר והתעשייה או שר האוצר רשיון המתיר לו לעשות את הדבר הזה.

(2) הרשיון יהא כפוף לאותם תנאים ששר המסחר והתעשייה או שר האוצר יראה צורך להטילם בכל מקרה ומקרה.

(3) אסור לשום אדם להחזיק ברשותו מלט שיוצר בארץ שלא בהתאם לרשיון הניתן לפי סעיף זה.

4. על קמעונאי לקבל מלט רק מבעל רשיון

אסור לשום קמעונאי של מלט להחזיק ברשותו כל מלט, זולת מלט שנוצר בארץ או שיובא לארץ ע"י בעל רשיון עפ"י פקודה

זו.

א4.

משקלם של שקי מלט

2

[תיקונים: התשע"ד, התשע"ד (מס' 2)]

(א) אדם המייצר מלט ומשווקו באריזות יארז את המלט בין השאר בשקים שמשקלם אינו עולה על 25 קילוגרם.

(ב) קמעונאי המוכר מלט יאפשר לקונה לרכוש את המלט בין השאר בשקים שמשקלם אינו עולה על 25 קילוגרם.

5. מס בלו

מס בלו, באותו שיעור שיקבעו שר המסחר והתעשייה או שר האוצר בצו, ישולם על כל מלט המיוצר בארץ, פרט למלט המוצא לחו"ל ישר ע"י היצרן.

5א. תחולת חוק מסי מכס ובלו

(תיקון התשי"ג)

הוראות חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), התש"ט-1949, יחולו כאילו היתה פקודה זו אחד החוקים המפורטים בסעיף 11 לחוק האמור.

רשיון

ליבוא

מלט

6. (1) אסור לשום אדם לייבא מלט לארץ אלא אם כן קיבל מרשות המכס רשיון ליבואו.

(2) המלט לא ייובא אלא דרך מקומות-כניסה קבועים.

(3) מס המכס שישולם על היבוא יהא בשיעורים הקבועים עפ"י פקודת תעריף המכס והפטורים, 1937, או עפ"י כל פקודה אחרת הקובעת מסי-מכס.

7. סמכות לבדוק ולחפש

כל פקיד מכס ובלו או כל שוטר רשאי בכל עת ובלא כתב-הרשאה -

(א) להיכנס לכל חצרים בעלי רשיון לייצור מלט ולחפש בו;

(ב) להיכנס לכל חצרים או מקומות ולחפש בהם אם יש לו יסוד להאמין שמייצרים, מחזיקים או מוכרים בהם מלט בניגוד להוראות פקודה זו;

(ג) לבדוק ולחפש, בכל אמצעי-הובלה או בכל משא הנישא בידי אדם או על בהמת-משא, אם יש לו חשד שהם מכילים מלט מוברח;

(ד) לעלות ולחפש, בנמל או במימי-החופין או במימי נהרות ואגמים, בכל כלי-שיט החשודים בהובלת מלט מתוך כוונת-הברחה;

(ה) לבדוק כל רשיון שניתן עפ"י פקודה זו,

בתנאי שזכות הכניסה והחיפוש עפ"י סעיף זה אין להשתמש בה לגבי בית-דירה, אלא אם כן נתקבל תחילה כתב-הרשאה לכך מאת שופט של בית-משפט שלום ³.

8. סמכות לתפוס ולעכב

(1) כל מלט הצפוי להחרמה עפ"י פקודה זו, יהא מותר לכל פקיד מכס ובלו או לכל שוטר לתפוס, וצריך לשימו בבית-המכס הקרוב ביותר או בתחנת-המשטרה הקרובה ביותר או באותו מקום-מבטחים אחר שיורה המנהל.

(2) כל ספינה או אמצעי-הובלה אחר הצפויים להחרמה עפ"י פקודה זו, יהא מותר לכל פקיד מכס ובלו או שוטר לתפוס, ויש לשמרם באותו מקום שיורה המנהל.

9. עבירות ועונשין

(1) בעל רשיון לייצר מלט העובר על תנאי מתנאי הרשיון או על תקנה מתקנות שהותקנו עפ"י פקודה זו, אשם בעבירה וצפוי

לו קנס בסך חמש מאות לירות.

(2) כל אדם המייצר או מנסה לייצר מלט בלא רשיון, או המחזיק ברשותו מלט שיוצר כך או המסתיר ביודעין, או עוזר ביודעין להסתרת מלט שיוצר כך, או המעורב בהעברת מלט כזה, אשם בעבירה וצפוי לו קנס בסך מאתיים לירות לגבי כל עבירה ועבירה, וקנס בסך לירה אחת על כל קילוגרם או חלק של קילוגרם מלט שנתפס, ואם לא ישלם את הקנס יהא צפוי למאסר שנתיים.

(3) כל אדם המתנגד לפקיד אגב מילוי תפקידו עפ"י סעיף 7 או סעיף 8, אשם בעבירה וצפויים לו מאסר לששה חדשים או קנס בסך חמישים לירות או שני העונשים כאחד.

(4) כל אדם שנמצא ברשותו מלט מוברח, אשם בעבירה ויהא צפוי לו קנס בסך מאה פרוטה על כל קילוגרם - אם היתה כמות המלט שנמצאה ברשותו פחות מחמישים קילוגרם ואילו אם היתה כמות המלט חמישים קילוגרם או יותר, יהא צפוי לו קנס בסך חמש מאות פרוטה על כל קילוגרם; אם עבר עבירה שניה או נוספת, יהא צפוי לו, נוסף על כך, מאסר לשנה אחת.

(5) אם נתחייב אדם בדין בכל עבירה על פקודה זו הרי כל מלט שביחס אליו נעשתה העבירה יוחרם לטובת ממשלת ישראל.

(6) חיוב אדם בדין בשל עבירה על פקודה זו יגרור עמו החרמת המלט שביחס אליו נעשתה העבירה.

(7) בלי לפגוע בהוראות הקודמות של סעיף זה, הרי כל ספינה שמשקל הטונים הרשום שלה אינו עולה על מאתיים וחמישים טון, או כל אמצעי-הובלה אחר, שהשתמשו בהם בהבאתו, בהעברתו או בהובלתו של מלט מוברח, יוחרמו עפ"י צו בית-המשפט לטובת ממשלת ישראל.

(8) בלי לפגוע בהוראות הקודמות של סעיף זה, הרי בעליה של ספינה שמשקל הטונים הרשום שלה עולה על מאתיים וחמישים טון ואשר היתה צפויה להחרמה אילו היה משקל הטונים הרשום שלה מאתיים וחמישים טון או פחות, יהא צפוי לקנס אלף לירות, ורשאית רשות-מכס לעכב בידה את הספינה עד שלא שולם הקנס או עד שלא ניתנה ערובה לממשלה.

(9) כל מלט או כל כלי-שיט או אמצעי-הובלה אחר, שהוחרמו לטובת ממשלת ישראל עפ"י פקודה זו, מותר למכור אותם או לטפל בהם באופן אחר, ככל אשר יורה המנהל.

10. חובת ההוכחה

אם בכל משפט בקשר למלט שנתפס בשל אי-תשלום מס-בלו או בשל עבירה על פקודה זו, תתעורר מחלוקת בשאלה אם שולם המס או אם ייצורו או החזקתו של המלט היו כדין, תהא חובת ההוכחה של דברים אלה על הנתבע.

11. מתן פרס

רשאי שר המסחר והתעשייה או שר האוצר לצוות לשלם בעד כל תפיסת מלט עפ"י פקודה זו אותו פרס שימצאנו לנכון לאותו אדם או לאותם אנשים שתפסו את המלט או שמסרו ידיעות אשר הביאו לידי חיובו של העבריין או לידי כיפור עבירה עפ"י סעיף 12.

12. סמכות לכפר עבירות בכסף

(1) רשאי המנהל וכל פקיד אחר שהורשה לכך בצו מאת שר המסחר והתעשייה או שר האוצר, לכפר כל עבירה או כל פעולה שנעשתה או שיש חשד סביר כי נעשתה ע"י אדם מתוך הפרת פקודה זו, בקבלו מאותו אדם תשלום-כסף שלא יעלה על דמי העונשים המכסימליים שמתחייבים בהם עפ"י פקודה זו בשל אותה עבירה או פעולה.

(2) מששולם סכום כסף זה למנהל או לפקיד אחר שהורשה כאמור לעיל, שוב לא ינקטו בשום הליכים נוספים כלפי האדם שנתכפר ביחס לאותה עבירה מיוחדת או לאותה פעולה מיוחדת, ואם היה אותו אדם נתון במשמר, משחררים אותו.

(3) אסור למנהל או לפקיד אחר שהורשה כאמור לעיל לשחרר או להחזיר כל מלט שנתפס בעטיה של עבירה או בעטיו של חשד-עבירה על פקודה זו, אם כתנאי לכיפור העבירה או חשד-עבירה ואם באופן אחר.

(4) כל מלט שנתפס בשל עבירה או חשד-עבירה על פקודה זו שכופרו עפ"י סעיף זה, יוחרם לטובת ממשלת ישראל ומותר למכור אותו או לעשות בו, ככל אשר יורה המנהל.

(5) כל כיפור יירשם בכתב ויציין ברורות את העבירה או את חשד-העבירה שביחס אליהם בוצע הכיפור.

(6) כל כסף שנתקבל עפ"י סעיף זה ישולם לקופת ההכנסות הכלליות של ישראל.

13. תקנות

רשאים שר המסחר והתעשייה או שר האוצר להתקין תקנות בענין -

(א) אופן הגשת בקשות לרשיונות, ונתינתם, צורתם ותנאיהם של רשיונות עפ"י פקודה זו;

(ב) הספרים והפנקסים שינהלו והדו"חות שיוגשו ע"י בעלי-רשיונות;

(ג) הסדרת המקומות המורשים לייצור מלט, הפיקוח עליהם והנהלתם;

(ד) שיטת גבייתו של מס הבלו;

(ה) מכירת מלט שנוצר בארץ;

(ו) המקומות שדרכם מותר לייבא מלט לארץ;

(ז) כל ענין אחר הדרוש הסדרה עפ"י פקודה זו.

14. תחילת תוקף

פקודה זו תיכנס לתקפה ביום שייקבע ע"י הנציב העליון במודעה בעתון הרשמי.

(סוף הפקודה)

[1]. ע"ר 1324, 1944, תוס' 1, עמ' (ע) 27, (א) 39.

תיקונים: ס"ח 133, התשי"ג, עמ' 158.

ס"ח 2427, התשע"ד (5.1.2014), עמ' 529. הצ"ח - כנסת 531, התשע"ד, עמ' 32;

ס"ח 2456, התשע"ד (18.6.2014), עמ' 574 [התשע"ד (מס' 2)]. הצ"ח - כנסת 531, התשע"ד, עמ' 32.

[2]. תחילתו של סעיף 4א נקבע בתיקון התשע"ד ליום 9.10.14. בתיקון התשע"ד (מס' 2) נדחה המועד ליום 1.2.2015.

[3]. התואר "שופט שלום" הוחלף (ס"ח התשכ"ד, עמ' 140).